

deeltage i Dvertaxationen bestemte, Mænd ved lovligt Forfald blive forhindret, skulle de øvrige Tre udfylde Tallet ved frit Valg af en anden god Mand, dog udenfor de af Amtsraadet Udnævnte.

Søvrigt skulle de samme Regler, som ere forefrevne med Hensyn til Taxationsforretningens Udførelse m. v., ogsaa følges ved Dvertaxationsforretningen, forsaavidt de her ere anvendelige.

Er det Godseieren, der har iværksat Paaanken, men han ved Dvertaxationscommissionens Møde frasalder samme, er Panthaveren, som møder eller lader møde, berettiget til at forlange Forretningen fortsat, som om han selv havde iværksat Paaakten. Vil Godseieren, for at undgaae unødvendige Omkostninger, frasalde Paaanken for Mødet og betimeligen forlanger dette af Formanden assagt, maa han enten oplyse Samtykke hertil fra de Panthavere, der have mødt eller ladet møde ved den første Forretning, eller fremslægge Beviis for, at han saa betimeligen har underrettet dem derom, at de selv kunde iværksætte Paaanken.

Dvertaxationsforretningen er, med de i det Følgende nævnte Undtagelser, endelig afgjørende for alle Vedkommende. Den er saaledes ogsaa endelig afgjørende for Parterne, endskøndt Paaanken er steet af en Panthaver, med mindre Parterne have vedtaget, at Taxationsforretningens Resultat desuagtet skal gjælde imellem dem indbyrdes.

§ 39.

Saa vel en Taxations- som en Dvertaxationsforretning kan indankes for Høiesteret til at blive kjendt uetterrettelig, paa Grund af formeentlige væsentlige Mangler med Hensyn til de forefrevne Formaliteter, eller til Taxationsmændenes Habilitet. Disse Sager ere anticiperede til Foretagelse i Høiesteret.

Den, der vil benytte denne Indankningsret, har strax at fremsætte sin Indsigelse for vedkommende Formand, saasnart han er bleven vidende om den Omstændighed, som han antager at være til Forurettelse for ham, og hvis Forretningen desuagtet fremmes, saavel som og hvis den allerede maatte være fuldført, uophødeligen at iværksætte Indankningen. Dog kan

saadan Indankning ikke længere benyttes, naar Handelen fra Bondens Side er fuldbyrdet ved Indbetaling og Panteobligations Udførelse til Creditkassen, ligesom ei heller en Taxationsforretning kan være Gjenstand for samme, naar der er afholdt Dvertaxationsforretning.

Bliver en Taxations- eller Dvertaxationsforretning ved Høiesterets Dom kjendt uetterrettelig, bestemmer denne Ret tillige efter Omstændighederne, hvorvidt en ny Forretning kan, under Berigtigelse af den tidligere Mangel, foretages af den samme Taxationsautoritet, eller om den skal henvises til en anden Taxations- eller Dvertaxationscommission, hvilket da foranstalles af Indenrigsministeren.

§ 40.

Den Godseier eller Panthaver, som enten indanker en Taxationsforretning for Dvertaxationscommissionen eller en Taxations- eller Dvertaxationsforretning for Høiesteret, har til Creditkassen at indsende Beviis for, at saadan Paaanke er steet; og ligesom Kjøberen ikke er pligtig til at iværksætte Indbetaling m. v. til Creditkassen, førend til den i § 12 betegnede Termin, saaledes bør ei heller Creditkassen tidligere modtage samme, medmindre alle i Sagen Interesserede dertil give deres Samtykke.

§ 41.

Ser Uger efterat Taxationsforretningen er tilendebragt, har Formanden — hvis den ikke imidlertid er bleven paaanket, hvorom Vedkommende da strax bør underrette ham — at ansætte en Continuationsforretning, ved hvilken Bonden bestemmer, at erklære til Protocolen, om han vil overtage Gaarden for den bestemte Kjøbesum, eller om han frasalder sin Begjering om dens Dverdragelse til Selveindom i Kraft af denne Lov. Er der afholdt Dvertaxationsforretning har Bonden ved denne, inden 4 Uger efterat Resultatet er bekjendgjort for Parterne, at afgive en lige Erklæring.

Frasalder Bonden sin Begjering om Gaardens Dverdragelse, da er han ikke berettiget til at fornye Begjeringen, før i det mindste fem Aar ere heelt forløbne.

Erklærer Bonden sig tilfreds med den bestemte Kjøbesum, men han ikke i rette Tid